

Mjere upozorenja i zaštitne mjere

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Fakultet za bezbjednost i zaštitu, Banja Luka

УВОД

Прекрајно право мјере упозорења и заштитне мјере третира као посебну врсту прекрајних санкција. Прекрајне санкције представљају државне, принудне мјере репресивно превентивног карактера којима се учиниоци прекраја, под условима предвиђеним прекрајним прописима, ограничавају или ускраћују у одређеним правима и слободама, на основу одлуке надлежног органа, односно суда, донесене у законито спроведеном поступку. Систем прекрајних санкција чине следеће чеитри врсте санкција: казне, мјере упозорења, заштитне мјере, васпитне мјере и друге мјере непеналног карактера. У овом семинарском раду говорићемо о мјерама упозорења и заштитним мјерама.

Мјере упозорења

Ријеч је о посебним прекрајним санкцијама које се састоје у упозорењу које мозе бити праћено и пријетњом примјене казне, са циљем да се учинилац одврати од намјере да поново изврши прекрај. Мјере упозорења су :

укор и

условна осуда.

Условна осуда и укор чине посебну врсту прекрајних санкција, које се уобичајено називају мјерама упозорења, односно адмонитивним санкцијама. Сврха условне осуде и укора јесте остваривање принципа да је казна, а нарочито казна лишења слободе, крађење средство (ултима ратио), односно да не треба примјењивати строже санкције све док се општа сврха кривичних санкција може постићи блажком врстом санкције. Ово се нарочито односи на лакша кривична дјела где је и даље владајуће схватање да треба избјегавати краткотрајне казне лишења слободе. Осим тога, ове кривичне санкције имају и неке друге заједничке карактеристике што оправдава став законодавца који их сврстава у исту врсту, односно тип санкција. Тако, оне су санкције које су претежно, ако не и искључиво специјално-превентивног карактера, које су окренуте учиниоцу прекраја. Међутим, оне се међусобно по неким елементима значајно разликују.

Сврха укора и условне осуде

У оквиру опште сврхе прекрајних санкција, сврха укора и условне осуде је да се према учиниоцу лакшег прекраја не примјени казна кад се може очекивати да ће упозорење уз прјетњу казне (условна осуда) или само упозорење (укор) доволично утицати на учиниоца да више не чини прекраје.

Условна осуда

Условном осудом суд учиниоцу прекраја утврђује казну и истовремено одредјује да се она неће извршити, ако осуђени за вријеме које одреди суд, а које не може бити краће од једне нити дуже од пет година (вријеме проверавања) не учини нови прекрај.

Суд може у условној осуди одредити да ће се казна извршити и ако осуђени у одређеном року не врати имовинску корист прибављену извршењем прекраја, не накнади штету коју је проузроковао прекрајем или не испуни друге обавезе предвидјене у прекрајноправним одредбама. Рок за испуњење тих обавеза утврђује суд у оквиру одредјеног времена проверавања.

Услови за изрицање условне осуде

Условна осуда се може изрећи кад је учиниоцу утврђена казна затвора у трајању до две године. За прекршаје за које се може изрећи казна затвора у трајању од десет година или тежа казна не може се изрећи условна осуда. Условна осуда се не може изрећи ако није протекло више од пет година од правоснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com